

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Toma Nadejda,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Frunza Anatoliei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2021, în cauza penală în privința lui

Frunza Anatoliei xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.07.2019 – 17.09.2020;

Instanța de apel: 22.10.2020 – 11.05.2021;

Instanța de recurs: 23.07.2021 – 17.11.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 17 septembrie 2020, Frunza Anatoliei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 ore.

A fost dispusă încasarea de la Frunza Anatoliei în beneficiul statului suma de 40 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că, la data de la 26.05.2019, aproximativ ora 02:00 min., conștientizând caracterul ilegal și social periculos al acțiunilor sale, fără a deține permis de conducere, acționând cu intenție directă, contrar prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, și anume: art.14 lit. a) „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate”, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică a condus automobilul de model „Ford Focus”, cu numerele de înmatriculare xxxx, până pe str. Ion Creangă 4 din mun. Chișinău, unde a fost stopat de către agenții de patrulare, care suspectând conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate i-a solicitat actele la control. În cadrul controlului efectuat, la colaboratorul de poliție au apărut suspiciuni precum că, cet. Frunza Anatoliei se află în stare de ebrietate alcoolică, ca urmare, în scopul stabilirii gradului stării de ebrietate și a naturii ei, acesta a fost transportat la Dispensarul Republican Narcologic și supus alcooltestului „DRAGER 6810”, constatându-se conform procesului-verbal nr.5776 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, o concentrație de 0,84 mg/l alcool în aerul expirat și o concentrație de 1,59 g/l alcool în sânge, care conform prevederilor art.134¹² alin.(3) Cod penal - reprezintă stare de ebrietate cu grad avansat.

Aceste acțiuni ale inculpatului au fost încadrate în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, după semnele calificative – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în

stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care lui Frunza Anatolii să-i fie numită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat, că pedeapsa aplicată este prea blândă, considerând că această soluție este una greșită și care nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului.

Acuzatorul consideră că pedeapsa stabilită inculpatului este vădit neproportională celor comise și urmările produse, aplicată cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2021, a fost admis apelul declarat, casată sentința, în partea pedepsei aplicate, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Frunza Anatolii se consideră condamnat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că acțiunile inculpatului corect au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de criteriile de individualizare a acesteia, menționând că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Referitor la pedeapsă, instanța de apel a apreciat că există temei legal pentru casarea sentinței întrucât, la soluționarea chestiunii respective nu s-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art.art.7, 61, 75 Cod penal, pedeapsa stabilită de prima instanță fiind prea blândă în raport cu circumstanțele de drept și de fapt stabilite pe cauză, precum și reieșind din gravitatea faptei infracționale săvârșite de către inculpat.

Instanța de apel a considerat, că prima instanță greșit și-a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea față de inculpat a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința aplicării pedepsei, or, inculpatul anterior a mai comis o infracțiune similară, iar potrivit cazierului contravențional, Frunza Anatolii a fost de mai multe ori sancționat contravențional, astfel, instanța de apel a menționat că chiar dacă la momentul săvârșirii infracțiunii încriminate, inculpatul a avut antecedente penale stinse, cele sus- indicate, indică la faptul că Frunza Anatolii na stat pe calea corijării, este dispus să comită sistematic infracțiuni și contravenții de încălcare a regulilor de securitate a circulației rutiere și de exploatare a unităților de transport, în stare de ebrietate.

În această ordine de idei, instanța de apel a conchis că, soluționând chestiunea privind stabilirea și individualizarea pedepsei urmează a se ține cont de gravitatea infracțiunii și pericolul social al faptelor săvârșite de către inculpat, de personalitatea inculpatului, astfel, reeducarea inculpatului este posibilă doar cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, pentru a fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei.

Totodată, instanța de apel a notat că inculpatul Frunza Anatolii, a fost înștiințat în mod legal despre locul, data și ora ședinței, în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, nu s-

a prezentat, iar, prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 06.11.2019 s-a dispus aducerea silită a inculpatului pentru data de 17.01.2020 ora 10:30, însă încheierea dată nu a fost executată din motivul lipsei la domiciliu acestuia.

Astfel, instanța de apel a conchis că la data de 17.01.2019, inculpatul Frunza Anatolii potrivit încheierii Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, a fost anunțat în căutare, iar potrivit informației parvenite de la IP s. Buiucani nr. 2514 din 05.02.2020, în privința lui Frunza Anatolii, a fost pornit dosar de căutare nr. 2020030048 și la moment se petrec măsuri speciale de investigație în vederea stabilirii și prezentării inculpatului.

În concluzie, instanța de apel a notat că inculpatul Frunza Anatolii s-a eschivat de a se prezenta atât în instanța de fond, cât și în cea de apel, iar în temeiul art.321 Cod de procedură penală, instanța a considerat oportun de a examina cauza în lipsa inculpatului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Frunza Anatolii, prin care, invocă prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei inculpatului și menținerea în această parte a sentinței primei instanțe.

În dezvoltarea argumentelor recursului, apărarea susține că instanța de apel nu a aplicat corect prevederile art.art.61, 75 alin.(1) Cod penal.

A subliniat că, condamnarea inculpatului cu executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an ar crea repulsie, cauzând noi suferințe inculpatului și nu va putea atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, ci va genera dispreț față de pedeapsa aplicată și va înjosi demnitatea inculpatului, consideră că pentru corectarea și reeducarea lui nu este absolut necesară privarea de libertate.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului depus de partea apărării, și a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, astfel că nefiind comise careva erori de drept în raport cu motivele invocate de partea apărării, iar decizia contestată conține motive clare pe care se întemeiază soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit textului recursului declarat de partea apărării în care se invocă în calitate de temei de casare a deciziei instanței de apel, prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Având în vedere argumentele din recurs, Colegiul penal notează că, prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este

obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește că, categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La caz, după cum rezultă din recurs, apărarea solicită aplicarea în privința inculpatului Frunza Anatoliei a unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate, însă Colegiul penal menționează, că aceasta nu poate fi reținută, deoarece sub aspectul individualizării pedepsei penale, soluția instanței de apel, este întemeiată și legală.

Raportând soluțiile oferite de practica judiciară constantă la circumstanțele cauzei deduse judecării, Colegiul penal constată că instanța de apel a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatului, care indică, că săvârșirea faptei nu se datorează unui concurs accidental de împrejurări și că, pentru îndreptarea inculpatului, este necesară executarea efectivă a pedepsei.

În particular, instanța de apel corect a reținut toate circumstanțele reale și personale relevante speței, și anume caracterul prejudiciabil al infracțiunii (infracțiunea este una ușoară), atitudinea inculpatului față de procesul penal derulat în privința sa, persoana inculpatului (acesta anterior a fost judecat, inclusiv pentru infracțiuni similare) și condițiile de viață ale familiei sale.

Colegiul penal reține că, instanța de apel a luat în considerare faptul că inculpatul, care anterior a fost judecat, inclusiv pentru infracțiuni similare, însă niciodată nu i-a fost stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, a comis din nou o infracțiune, cu intenție, motiv din care instanța de apel just a concluzionat că, de fapt, inculpatul nu s-a corectat și reeducat, din nou pășind pe cale infracționalității, în așa mod instanța de apel a conchis în mod corect, că în cazul inculpatului Frunza Anatoliei o pedeapsă neprivativă de libertate nu va atinge scopul de restabilire a echității sociale, de corectare a acestuia, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel, Colegiul penal consideră că instanța de apel, individualizând pedeapsa inculpatului, a ținut cont de prevederile legale relevante și a motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei sub formă de închisoare în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei.

Reieșind din cele expuse supra Colegiul penal conchide că, la stabilirea pedepsei inculpatului Frunza Anatolii, pentru infracțiunea comisă, instanța de apel nu a comis erori de drept ce ar afecta soluția, pedeapsa aplicată și modul de executare a acesteia fiind corect stabilite, cu respectarea exigențelor legii, iar alegațiile apărătorului expuse în recursul ordinar sunt vădit neîntemeiate.

Ținând cont de cele expuse supra, reieșind din faptul că, erorile invocate în recursul ordinar nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Frunza Anatolii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2021, în cauza penală în privința lui *Frunza Anatolii xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 15 decembrie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda